

	шение отъ жителитѣ на Татаръ-Пазарджикския окръгъ до шестътѣхъ велики сили . . .	415—419
* * *	Писма до разни лица и вѣстници по това прошение	419—424
* * *	Подаването това прошение въ Виена. — Новиковъ, рускиятъ посланникъ. — Намѣстникътъ на графъ Андраши	424—426
* * *	Въпросното прошение въ английския парламентъ. — Официално съобщение до българскитѣ делегати	426—428
* * *	Писмо до английския депутатъ Андерсона и неговъ отговоръ.	428—430
* * *	<i>Графъ Игнатиевъ въ Виена.</i> — Свиждане съ него. — Дѣлото на дипломатията още не-свършено, но войната почти необходима. — Мнѣние негово за партиитѣ въ Англия . . .	430—433
* * *	<i>У Ami Boué.</i> — Незабравено посѣщение. — Чувства и мнѣние на тозъ ученъ изслѣдователъ за България. — Бѣлѣжки отъ него . .	433—435
* * *	Мисията на българскитѣ делегати оконча-телно свършена	435
* * *	Обявяване на освободителната война . . .	436
* * *	Назначение на бившитѣ български делегати за вице-губернатори единиятъ въ Свищовъ, другиятъ въ Търново	436

ПРИБАВКА.

	<i>България</i> , отъ двамата ѝ делегати Д. Цанковъ и Марко Д. Балабановъ *).	439
* * *	Пвѣдислобие за българския прѣводъ . . .	441
* * *	Прѣдислобие за оригинала	443
* * *	<i>България</i>	445

*) Д. Цанковъ, родомъ отъ Свищовъ, Марко Д. Балабановъ, родомъ отъ Клисурска (Карловско).